

la terminal dels caixers, que es queda amb les targetes dels clients. Si voleu més sofisticació encara, algun "caco" ha inventat un teclat que es col·loca sobre el real i capta les pulsacions de l'usuari.

El problema real del sistema de la falsificació de targetes mitjançant la còpia de les originals és que el propietari no descobrirà que s'ha quedat sense diners i sense crèdit fins que, al mes següent, rebí a casa seva l'extracte bancari.

Malauradament els fraus no acaben aquí; també es poden fer sense utilització física de la targeta.

Es tracta de persones que obtenen el número i la data de caducitat de la targeta, per després comprar coses utilitzant aquestes dades.

Els que ho fan són realment telemarketers i llocs fraudulents a internet. Obtenen la informació específica de les targetes de les víctimes tot simulant l'oferta de béns i serveis inexistents per la xarxa d'internet.

Les institucions financeres i les entitats emissores dels mitjans de pagament oculten la importància real de les incidències amb les targetes; són contràries a facilitar dades concretes sobre aquestes qüestions. És cert que una bona part

dels perjudicis són coberts per les pròpies entitats i bancs; però també és cert que les xifres reals del frau amb targetes és molt superior si es té en compte que milers de petites transaccions fraudulentas no són denunciades. En la majoria de compres en comerços, el cost de l'operació fraudulenta repercuteix en el titular de la targeta o en el comerciant. Recauen en aquest últim quan no poden verificar la titularitat del comprador i recauen en els titulars de les targetes

en el cas de discrepàncies amb l'entitat emissora a l'hora de justificar determinades operacions i el titular n'ha d'assumir fins a un màxim de 150 euros.

La part més fosca de la qüestió és l'opacitat informativa dels bancs i caixes. A partir de la denúncia de la targeta robada, el banc la bloqueja. Però el problema es planteja quan la targeta ha estat duplicada, perquè el titular no sap que algú està utilitzant una còpia de la seva targeta i no se n'assabenta fins que rep l'extracte mensual.

Davant aquesta situació: Algú de nosaltres ha rebut alguna comunicació del seu banc informant-lo dels sistemes de frau més co-

Les institucions financeres i les entitats emissores dels mitjans de pagament oculten la importància real de les incidències amb les targetes; són contràries a facilitar dades concretes sobre aquestes qüestions.

rrents o recomanant-lo que extremi les precaucions amb la seva targeta donat que la seva banda magnètica pot ser copiada? Lamentablement les entitats s'ocupen primordialment de cobrar les comissions als titulars de les targetes i la taxa de descompte al comerciant. Les companyies de sistemes de pagament anuncien inversions milionàries per a la instal·lació d'un xip intel·ligent a les targetes de crèdit, que serà molt difícil de falsificar. Però aquest microprocesador costa d'arribar. L'esperem. Mentrestant, compte amb la targeta! No la perdeu de vista.

A Espanya es roben unes 100 targetes de crèdit al dia, que donen un rendiment mitjà de 3.500 euros.